

RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

**nr. 127.601 van 29 januari 2004
in de zaak A.110.433 /VII-24.614**

In zake : XXX,
 die woonplaats kiest bij:
 advocaat J.-P. VIDICK,
 kantoor houdende te 1090 BRUSSEL,
 Augustijnernonnenstraat 67

tegen :

de Belgische Staat, vertegenwoordigd door de Minister van
Binnenlandse Zaken.

DE VOORZITTER VAN DE VIIe KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat XXX, van Kameroense nationaliteit, op 17 september 2001 heeft ingediend om de vernietiging te vorderen van de beslissing de Minister van Binnenlandse Zaken van 18 juni 2001 houdende weigering van een aanvraag om machtiging tot voorlopig verblijf en van het bevel om het grondgebied van het Rijk te verlaten, te Antwerpen afgeleverd op 16 augustus 2001;

Gezien het verzoekschrift dat de verzoekende partij op dezelfde dag heeft ingediend om de schorsing van de tenuitvoerlegging te vorderen van dezelfde beslissing;

Gelet op de beschikking van 9 oktober 2001 waarbij aan de verzoekende partij het voordeel van de kosteloze rechtspleging wordt verleend;

Gelet op de artikelen 4 en 26 van het koninklijk besluit van 9 juli 2000 houdende bijzondere procedureregeling inzake geschillen over beslissingen betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen;

Gezien het verslag opgemaakt door eerste auditeur-afdelingshoofd H. VERHULST, op grond van artikel 26 van voormeld koninklijk besluit;

Gelet op de beschikking van 23 oktober 2003 waarbij de terechtzitting bepaald wordt op 25 november 2003;

Gehoord het verslag van Kamervoorzitter M.-R. BRACKE;

Gehoord de opmerkingen van advocaat J.P. VIDICK, die verschijnt voor de verzoekende partij, en van advocaat E. MATTERNE, die verschijnt voor de verwerende partij;

Gehoord het eensluidend advies van eerste auditeur-afdelingshoofd H. VERHULST;

Gelet op titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

1. Overwegende dat de voornaamste gegevens van de zaak als volgt kunnen worden samengevat :

1.1. De verzoekende partij kwam België binnen op 24 maart 1998 en vroeg het statuut van vluchteling aan. Deze hoedanigheid werd hem geweigerd door de Vaste Beroepscommissie voor Vluchtelingen op 10 juli 2000.

1.2. Op 8 november diende verzoeker bij de burgemeester van Antwerpen een aanvraag om machtiging tot voorlopig verblijf in, op basis van artikel 9, derde lid van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (Vreemdelingenwet).

1.3. Op 18 juni 2001 verklaarde de Minister van Binnenlandse Zaken deze aanvraag onontvankelijk. Deze eerste bestreden beslissing luidt als volgt:

"(...)

De problemen die betrokkene aanhaalt hebben reeds het voorwerp uitgemaakt van meerdere onderzoeken in het kader van zijn asielaanvraag. Deze aanvraag werd afgewezen, hoger genoemde problemen kunnen derhalve niet meer worden aanvaard als buitengewone omstandigheden om de aanvraag in toepassing van artikel 9 van de wet in België in te dienen. Er dient eveneens opgemerkt te worden dat de asielprocedure niet van onredelijk lange duur was. Dat betrokkene gedurende zijn verblijf in België veel relaties opgebouwd heeft, werkwillig is, Nederlandse taallessen volgt, zich altijd correct heeft gedragen en de wetten respecteert, is op zich niet uitzonderlijk.

(...).".

1.4. Op 16 augustus 2001 werd aan verzoeker een bevel om het grondgebied te verlaten afgegeven. Deze tweede bestreden beslissing is als volgt gemotiveerd:

"(...)

Betrokkene verblijft langer in het rijk dan overeenkomstig artikel 6 bepaalde termijn of slaagt er niet in het bewijs te leveren dat hij deze termijn niet overschreden heeft. (Wet van 15 december 1980 - Art 7, alinea 1, 2/).

(...).".

2.1. Overwegende dat de verzoekende partij een enig middel aanvoert dat als volgt luidt:

"De l'absence de motivation ou de motivation adéquate (loi du 29 juillet 1991). De l'excès de pouvoir et de l'abus contraires à l'article 3 de la Convention Européenne des Droits de l'Homme et du manque d'appréciation.

Attendu que le requérant est originaire du Cameroun et que cela n'est pas contesté par la partie adverse. Attendu que comme indiqué ci-dessus la partie requérante était arrivée en Belgique pour y faire une demande d'asile en raison de la situation y prévalant à l'égard des opposants au régime en place. Attendu que la décision attaquée déclare la demande de séjour introduite par le requérant en vertu de l'art. 9.3 de la loi du 15.12.1980 comme irrecevable. Que cependant la partie adverse ne motive pas en quoi ladite demande est irrecevable. Que bien au contraire elle fait de la demande une analyse concernant le bien fondé de la demande de séjour. Attendu que l'attitude de la partie adverse est donc incohérente. Qu'il y a absence de motivation de la décision attaquée quant à sa recevabilité. Que par contre la motivation indiquée dans la décision attaquée concerne le fondement de la demande alors que ladite demande a été déclarée d'emblée irrecevable par la partie adverse. Qu'il résulte de ce qui précède que la décision attaquée manque de motivation adéquate et bien entendu d'appréciation.

Attendu qu'en abordant le fond de la demande il est clair que la décision attaquée manque également d'appréciation car ce n'est pas parce que les éléments avancés par le requérant ont déjà fait l'objet d'un examen dans le cadre d'une demande d'asile que le requérant ne peut pas les invoquer à juste titre dans le cadre des circonstances exceptionnelles requises par l'art. 9.3 de la loi du 15.12.1980. Qu'à cet égard il convient de rappeler que la XIe Chambre du conseil d'état a jugé (C.E n/93.760 du 06.03.2001):

« ... le champ d'application de l'art. 9.3 de la loi du 15.12.1980 est différent de celui des dispositions de la Convention internationale relative au statut des réfugiés, signée à Genève le 28 juillet 1951 et approuvée par la loi du 26 juin 1953; qu'une circonstance invoquée à l'appui d'une demande de reconnaissance de la qualité de réfugié et rejetée comme telle peut justifier l'introduction en Belgique d'une demande de séjour de plus de trois mois, ce qu'en l'espèce la décision querellée, tout en ne contestant pas l'appartenance des demandeurs à la minorité assyrochrétienne de Turquie, n'a pas vérifié » Attendu que ledit arrêt peut s'appliquer au cas d'espèce. Que la décision attaquée manque manifestement d'appréciation et de motivation (la partie adverse n'explique en effet pas pourquoi les éléments invoqués dans le cadre de la demande d'asile ne peuvent pas dans le cas d'espèce être utilisés à l'appui de la demande de séjour). Qu'en effet la situation prévalant dans le pays d'origine du requérant permet l'application de l'art. 9.3 de la loi du 15.12.1980. Que la communauté camerounaise se plaint actuellement qu'un camerounais récemment rapatrié de force au Cameroun par les autorités belges a été arrêté à l'aéroport et jeté en prison en raison des faits qu'il avait invoqués en Belgique à l'appui de sa demande d'asile. Qu'actuellement il est contraire à la Convention indiquée ci-dessus d'exiger que le requérant retourne dans son pays d'origine . Que la décision attaquée est hautement critiquable et contraire à la Convention indiquée cidessus. Attendu que la Cour européenne des Droits de l'Homme a le 20.03.1991 rendu un arrêt CRUZ VARAS c/ Suède, in Revue du Droit des Etrangers, 199 1, n° 63 , pp. 100 et svtes) estimant que « l'éloignement d'un étranger peut constituer une violation de l'art. 3 de la Convention européenne des Droits de l'Homme, lorsqu'il y a des motifs sérieux et avérés de croire que l'intéressé courra, dans le pays de destination, un risque réel d'être soumis à la torture ou à des peines ou traitements inhumains et dégradants ». Attendu que le risque de tel traitement est inhérent à l'origine de la partie requérante et de sa situation personnelle dans son pays où il a évité de justesse le pire des sorts. Qu'il en résulte que la partie requérante allègue avec vraisemblance que si elle retournait dans son pays d'origine, sa vie y serait automatiquement mise en danger et qu'il y subirait en tous cas des traitements dégradants.";

2.2. Overwegende dat als algemene regel geldt dat een machtiging om langer dan drie maanden in het Rijk te verblijven door een vreemdeling moet worden aangevraagd bij de Belgische diplomatieke of consulaire post die bevoegd is voor zijn verblijfplaats of zijn plaats van oponthoud in het buitenland; dat in buitengewone omstandigheden hem evenwel wordt toegestaan die aanvraag te richten tot de burgemeester van zijn verblijfplaats in België; dat enkel wanneer er buitengewone omstandigheden aanwezig zijn om het niet afhalen van de machtiging bij de Belgische diplomatieke of consulaire vertegenwoordigers in het buitenland te rechtvaardigen, de verblijfsmachtiging in België kan worden aangevraagd;

Overwegende dat de buitengewone omstandigheden, waarvan sprake in artikel 9, derde lid, van de Vreemdelingenwet niet mogen verward worden met de argumenten ten gronde die kunnen worden ingeroepen om een verblijfsmachtiging te bekomen; dat de toepassing van artikel 9, derde lid, met andere woorden een dubbel onderzoek inhoudt :

1. wat de regelmatigheid of de ontvankelijkheid van de aanvraag betreft: of er buitengewone omstandigheden worden ingeroepen om het niet aanvragen van de machtiging in het buitenland te rechtvaardigen en zo ja, of deze aanvaardbaar zijn. Zo dergelijke buitengewone omstandigheden niet blijken voorhanden te zijn, kan de aanvraag tot het bekomen van een verblijfsmachtiging niet in aanmerking worden genomen;

2. wat de gegrondheid van de aanvraag betreft: of er reden is om de vreemdeling te machtigen langer dan drie maanden in het Rijk te verblijven. Desbetreffend beschikt de Minister over een ruime appreciatiebevoegdheid; vooraleer te onderzoeken of er voldoende grond is om verzoeker een voorlopige verblijfsmachtiging toe te kennen, de diende verwerende partij na te gaan of verzoekers aanvraag wel regelmatig was ingediend, te weten of er aanvaardbare buitengewone omstandigheden werden ingeroepen om de afgifte van de verblijfsmachtiging in België te verantwoorden;

Overwegende dat in casu de aanvraag om machtiging tot voorlopig verblijf onontvankelijk werd verklaard, hetgeen betekent dat de buitengewone omstandigheden die verzoeker heeft ingeroepen om te verantwoorden waarom hij geen aanvraag om machtiging tot voorlopig verblijf in zijn land van oorsprong heeft ingediend, niet werden aanvaard of bewezen; dat verzoeker in zijn aanvraag om machtiging tot voorlopig verblijf op grond van artikel 9, derde lid, van de Vreemdelingenwet met betrekking tot de buitengewone omstandigheden het volgende heeft aangevoerd:

"J'ai l'honneur d'introduire par la présente une demande de régularisation de mon séjour sur place en vertu de la loi reprise ci-dessus. Je suis originaire du Cameroun, pays dont j'ai la nationalité. Je suis arrivé en Belgique en date du 24.03.198 (sic) et j'y ai immédiatement introduit une demande d'asile. J'ai quitté mon pays pour des raisons

politiques étant donné que le régime politique y instauré est une véritable dictature. Ma demande d'asile vient d'être refusée par la commission permanente de recours des réfugiés alors que j'attendais la décision depuis un an. J'introduis contre ladite décision un recours en annulation auprès du conseil d'état, Je souhaite également introduire par la présente une demande de séjour sur place car il m'est impossible de retourner dans mon pays et je dois donc insister pour obtenir le séjour provisoire dans votre pays parce que: - D'une part j'ai créé toutes mes attaches en Belgique. Après une année d'attente de la décision de la commission permanente de recours, je ne pensais pas que ma demande d'asile pourrait encore être refusée. Je me suis parfaitement intégré en Belgique et je produirai de nombreux témoignages quant à cet élément mais je joins déjà la preuve que je viens de trouver un travail pour lequel je suis lié par un contrat de travail et aussi de m'inscrire pour l'apprentissage de la langue néerlandaise. - D'autre part la situation qui prévaut dans mon pays peut être qualifiée de dangereuse car elle s'est fortement aggravée ces derniers mois. Cela signifie que, m'étant déclaré réfugié en Belgique, je suis fiché dans mon pays et je serai immédiatement arrêté dans mon pays en cas de retour. Je ne peux donc pas me rendre au Cameroun pour y requérir un visa auprès du poste consulaire belge Je considère que le recours en annulation que j'introduis au conseil d'état est fondé mais comme le conseil d'état n'est pas compétent pour suspendre ladite décision, j'introduis la présente demande. La situation qui règne dans mon pays ajoutée à ma bonne intégration dans votre pays doit pouvoir constituer les raisons exceptionnelles que j'invoque à l'appui de la présente pour vous demander de m'accorder le séjour dans votre pays Je me suis toujours conduit correctement en Belgique depuis mon arrivée, y ayant toujours respecté les lois en vigueur. Je vous remercie de faire montre de toute la compréhension nécessaire pour accepter mon séjour en Belgique. Je suis à votre disposition pour répondre à toutes les conditions que vous souhaiterez mettre à mon séjour en Belgique et je vous transmettrai rapidement de toutes façons les éléments de preuve de mon intégration. Je vous remercie de tenir au courant mon avocat, Me Jean-Paul Vidick, de la suite que vous voudrez bien réserver à la présente demande.

Overwegende dat de bestreden beslissing met betrekking tot de buitengewone omstandigheden het volgende overweegt:

Redenen:

Er werden geen uitzonderlijke omstandigheden aangehaald waarom de betrokkene de aanvraag om machtiging tot verblijf niet kan indienen via de gewone procedure namelijk via de diplomatieke of consulaire post bevoegd voor de verblijfplaats of de plaats van oponthoud in het buitenland.

De problemen die betrokkene aanhaalt hebben reeds het voorwerp uitgemaakt van meerdere onderzoeken in het kader van zijn asielaanvraag. Deze aanvraag werd afgewezen, hoger genoemde problemen kunnen derhalve niet meer worden aanvaard als buitengewone omstandigheden om de aanvraag in toepassing van artikel 9 van de wet in België in te dienen.

Er dient eveneens opgemerkt te worden dat de asielprocedure niet van onredelijk lange duur was.

Dat betrokkene gedurende zijn verblijf in België veel relaties opgebouwd heeft, werkwillig is, Nederlandse taallessen volgt, zich altijd correct heeft gedragen en de wetten respecteert, is op zich niet uitzonderlijk.

Overwegende dat de gemachtigde van de Minister van Binnenlandse Zaken op goede gronden vaststelt dat verzoeker niet erkend werd als vluchteling en dat de problemen in zijn land van herkomst reeds het voorwerp hebben uitgemaakt van een diepgaand onderzoek in het kader van zijn asielaanvraag; dat verzoeker niet betwist dat zijn vrees voor een eventuele terugkeer naar zijn land van herkomst in het kader van zijn asielaanvraag reeds het voorwerp heeft uitgemaakt van een grondig onderzoek door de

bevoegde asielinstanties; dat verzoeker in zijn aanvraag om machtiging tot voorlopig verblijf op grond van artikel 9, derde lid, van de Vreemdelingenwet enkel in het algemeen stelt dat de negatieve beslissing met betrekking tot zijn asielaanvraag niet betekent dat hij niet dient te vrezen voor onmenselijke en vernederende behandelingen in zijn land van herkomst; dat hij geen concrete elementen heeft aangehaald die erop wijzen dat hij in zijn land van herkomst dient te vrezen voor een dergelijke onmenselijke en vernederende behandeling; dat hij zich beperkt tot vage beweringen, die reeds het voorwerp hebben uitgemaakt van een diepgaand onderzoek in het kader van zijn asielaanvraag; dat dit motief de bestreden beslissing draagt; dat de gemachtigde van de Minister van Binnenlandse Zaken bovendien op goede gronden vaststelt dat een onderbreking in het integratieproces van betrokkene in de Belgische samenleving niet als een moeilijk te herstellen nadeel kan worden aanzien, vermits vooralsnog niet duidelijk is waar hij zich definitief zal vestigen; dat het volgen van Nederlandse taallessen, het ingeschreven zijn bij de VDAB en het vervullen van een sleutelrol in de Gemeenschap van Jezus van de Geest van de Waarheid te Antwerpen, niet kunnen verantwoorden waarom verzoeker geen aanvraag om machtiging tot voorlopig verblijf in zijn land van herkomst heeft ingediend of kan indienen;

Overwegende dat verzoeker ten slotte aanvoert dat hij door middel van zijn aanvraag om machtiging tot voorlopig verblijf geenszins beroep heeft willen aantekenen tegen het bevel om het grondgebied van het Rijk te verlaten dat hem werd ter kennis gebracht op 9 februari 1999, en dat naderhand werd ingetrokken; dat dit argument niet relevant is, nu uit wat voorafgaat blijkt dat de aanvraag om machtiging tot voorlopig verblijf onontvankelijk werd verklaard omdat verzoeker geen buitengewone omstandigheden heeft aangebracht; dat de beslissing van de gemachtigde van Minister van Binnenlandse Zaken dan ook afdoende gemotiveerd is; dat het middel niet gegrond is;

3. Overwegende dat de verzoekende partij geen gegrond middel tot nietigverklaring heeft aangevoerd; dat er derhalve grond is om toepassing te maken van artikel 26 van het koninklijk besluit van 9 juli 2000 houdende bijzondere procedureregeling inzake geschillen over beslissingen betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen; dat de vordering tot schorsing, als accessorium van de nietigverklaring, derhalve samen met het beroep tot nietigverklaring wordt verworpen,

B E S L U I T :

Artikel 1.

De vordering tot schorsing en het beroep tot nietigverklaring worden verworpen.

Artikel 2.

De kosten van het beroep, bepaald op 173,53 euro, komen ten laste van de verzoekende partij.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting, op negenentwintig januari tweeduizend en vier, door:

Mevr.	M.-R. BRACKE,	kamervoorzitter,
de H.	C. VERHAERT,	toegevoegd griffier.

De griffier,

De voorzitter,

C. VERHAERT.

M.-R. BRACKE.